

til Ministerens Tal i Fjor i hans Tale —, skal sammenlignes med 1,450,000 Kr., som vi skulle ud med, hvis vi købe denne Ejendom her.

Nu siger Ministeren: Ja, men saa faa vi et Lejemaal, hvorefter vi faa 50,000 Kr. ind om Aaret i et vist Antal Aar. Det er imidlertid efter min Mening en af de daarligste Sider ved det Arrangement, som her foreslaas; vi føres derved ind i indviklede Forhold, som Staten ellers aldrig har indladt sig paa: dette at købe en Bygning og lade hele Stueetagen og Bagbygningen af samme være overladt til Udlejning. Jeg ser godt, at man har gjort sig Umage for at faa skrevet en forsigtig Lejekontrakt, men alligevel alt dette, at man skulde have et saadant Mellemværende, et Lejeforhold, som man ikke er Herre over, dette, at man der skulde have 50,000 Kr. om Aaret, som ganske vist vare garanterede, men dog kun i 15 Aar, medens Lejemaalet skulde være paa 25 Aar — vedkommende Bank vil jo nemlig kun garantere i 15 Aar, og for Resten skulde man saa ikke have nogen Garanti —, alt dette er et saadant Forhold, at det ikke vilde friste mig til at sige, at jeg hellere gaar til at anvende 1,450,000 Kr. dertil end at gaa til at opføre min Bygning et andet Sted for 900,000 Kr.

Hvor jeg ser hen her, beklager jeg, at Ministeren har forladt sin første, gode Plan med en fornuftigt beliggende Telegrafstation — jeg siger fornuftigt beliggende, thi særlig, hvis man stadig kan indlevere Telegrammer paa Købmagergade, ligger den udmærket dernede. Og nu have vi desuden faaet en Plan frem om, at man vil lægge Kultusministeriet i Staldmesterboligen lige overfor ved Frederiksholms Kanal, hvilket jeg finder ganske fortrinligt, og der er ligesaa mange Mennesker, der have deres Vej til Kultusministeriet som til Telegrafvæsenet. Vi ere jo i det hele taget inde paa at knytte hele denne Staddel mere og mere til Byen, idet den kommer nær til Hovedjernbanestationen. Jeg tror saaledes, at der ikke kan findes nogen bedre Plads.

Saa har Ministeren sagt — for endelig at berøre dette Punkt —: Der er det Gode ved Ejendommen ved Gl. Mønt, at der kunne vi efterhaanden tage de Lokaler

ind, som vi nu skulle udleje; naar vi trænge til Udvidelser, kunne vi faa dem i samme Bygning. Det er rigtigt, naar Tiden gaar, stige Kravene, men dertil vilde Ministeren ganske fortrinlig kunne tage Hensyn ved en Bygning paa det Sted, hvor han først tænkte sig den, ved at gøre den rummelig, saa den kunde slaa til i Tidens Løb, ved at bygge noget rummeligere, end der i den nærmeste Tid behøvedes. Der kunde da foreløbig skaffes Plads i Bygningen til en anden Institution, som godt kunde ligge dernede. Jeg turde maaske indskyde den Bemærkning til velvillig Modtagelse: hvis denne Sag, som jeg haaber, kommer under Overvejelse i Udvalg, vil jeg anbefale at tænke paa et Lokale til Arbejderforsikringsraadet, som jeg har nogen Interesse i, og som, hvis Landbrugsforsikringen bliver gennemført, vil behøve en udvidet Plads. Jeg kunde ikke ønske dette Raads Lokaler nogen bedre Beliggenhed end nede ved Frederiksholms Kanal, det er jo nær ved Jernbanestationen, saaledes at mange, der komme ind fra Landet med Jernbanen, vilde have let ved at komme derhen. Der vilde her kunne skaffes Arbejderforsikringsraadet godt beliggende Lokaler, og saa om 10—12—20 Aar, naar Telegrafvæsenet sagde: Maa vi faa de Lokaler, kunde de lettelig tages i Brug for Telegrafvæsenet.

Hvor jeg ser hen, tror jeg saaledes, at Løsningen ad den Vej, Ministeren først tænkte sig, havde været den rette. Jeg ser intet, der frister til at gaa bort fra den, og jeg peger paa den saa meget hellere, som man maa antage efter de foreliggende Oplysninger, at Planerne dertil ere paabegyndte. Jeg ved godt, at der er et Stykke Arbejde tilbage, inden Planerne dertil blive færdige, men det vil ikke være vanskeligt at tage denne Sag op til Behandling og faa den gennemført i rimelig Tid. Og jeg tør forsikre den højtærede Minister om, at hvis han vilde kunne forsonse sig med at slippe den Tanke, han efter min Mening uheldigen er kommen ind paa, og tage denne op, saa vilde det kunne lykkes ham — jeg forudsætter selvfølgelig, at det Udvalg, Tinget nedsætter i denne Sag, ogsaa faar Øje for, at Sagen kunde løses ad denne Vej — i denne Rigsdagssamling at faa Sagen gennemført for